

- 2) παραβίαση του άρθρου 256, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και της αρχής της ασφάλειας δικαίου, δεδομένου ότι, με τις σκέψεις 81 έως 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο, όσον αφορά την αποτελεσματικότητα της παρακολούθησης των έργων που κατατάσσονται στα έργα υψηλού κινδύνου, υιοθέτησε διαφορετική θέση από εκείνη του Δικαστηρίου σε προγενέστερες υποθέσεις με παρόμοιο αντικείμενο, καθώς και εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, δεδομένου ότι οι διαπιστώσεις περί τα πραγματικά περιστατικά που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 88 έως 92 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως είναι ανακριβείς,
- 3) εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 26 του κανονισμού 65/2011 και παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, δεδομένου ότι η συλλογιστική που εκτέθηκε στις σκέψεις 178 έως 188 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με τα κριτήρια εκτιμήσεως της ποιότητας των επιτόπιων ελέγχων περιέχει αντιφάσεις, με αποτέλεσμα να διευρύνεται αδικαιολόγητα το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 26 του κανονισμού 65/2011, και ότι, με τις σκέψεις 181 και 191 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων,
- 4) παραβίαση των άρθρων 263 και 256 ΣΛΕΕ και εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, δεδομένου ότι, με τις σκέψεις 195 έως 212 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξακρίβωσε εάν οι πληροφορίες της Επιτροπής όσον αφορά την ανεπάρκεια των ελέγχων σχετικά με τις δαπάνες των έργων ήταν ακριβείς, αξιόπιστες και συνεκτικές και ότι, ως εκ τούτου, ο έλεγχος νομιμότητας της αποφάσεως της Επιτροπής ενέχει πλημμέλειες.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 65/2011 της Επιτροπής, της 27ης Ιανουαρίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή διαδικασιών ελέγχου καθώς και την πολλαπλή συμμόρφωση σε σχέση με μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης (ΕΕ 2011, L 25, σ. 8).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom
(Ηνωμένο Βασίλειο) στις 6 Απριλίου 2020 — Zipvit Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's
Revenue & Customs**

(Υπόθεση C-156/20)

(2020/C 215/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Zipvit Ltd

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- (1) Σε περίπτωση κατά την οποία (i) η φορολογική αρχή, ο παρέχων τις υπηρεσίες και ο υποκείμενος σε φόρο έμπορος έχουν ερμηνεύσει εσφαλμένα την ευρωπαϊκή νομοθεσία περί ΦΠΑ και έχουν εκλάβει μια παροχή υπηρεσιών η οποία φορολογείται βάσει του κανονικού συντελεστή ΦΠΑ ως παροχή υπηρεσιών απαλλασσόμενη του ΦΠΑ, (ii) η συναφθείσα σύμβαση μεταξύ του παρέχοντος τις υπηρεσίες και του εμπόρου αναγράφει την αξία της παροχής άνευ ΦΠΑ και ορίζει ότι ο έμπορος βαρύνεται, εν πάση περιπτώσει, με την καταβολή τυχόν οφειλόμενου ΦΠΑ, (iii) ο παρέχων τις υπηρεσίες δεν αξιώνει και δεν δύναται πλέον να απαιτήσει από τον έμπορο να του καταβάλει επιπλέον τον οφειλόμενο ΦΠΑ, και (iv) η φορολογική αρχή δεν αξιώνει και δεν δύναται πλέον (λόγω παραγραφής) να απαιτήσει από τον παρέχοντα τις υπηρεσίες την καταβολή του ΦΠΑ που έπρεπε να έχει καταβληθεί, έχει η οδηγία (¹) ως αποτέλεσμα ότι η πράγματι καταβληθείσα αξία συνίσταται στον συνδυασμό ενός απαιτητού καθαρού ποσού και του ΦΠΑ που αναλογεί στο ποσό αυτό, ούτως ώστε ο έμπορος να μπορεί να αξιώσει έκπτωση του ΦΠΑ επί των εισροών, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 168, στοιχείο α', της οδηγίας, ως ΦΠΑ ο οποίος όντως «καταβλήθηκε» για την εν λόγω παροχή υπηρεσιών;

- (2) Επικουρικώς, μπορεί ο έμπορος να αξιώσει, υπό τις περιστάσεις αυτές, έκπτωση του ΦΠΑ επί των εισροών, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 168, στοιχείο α', της οδηγίας, ως ΦΠΑ ο οποίος «οφείλεται» για την εν λόγω παροχή υπηρεσιών;
- (3) Σε περίπτωση κατά την οποία η φορολογική αρχή, ο παρέχων τις υπηρεσίες και ο υποκείμενος σε φόρο έμπορος έχουν ερμηνεύσει εσφαλμένα την ευρωπαϊκή νομοθεσία περί ΦΠΑ και έχουν εκλάβει μια παροχή υπηρεσιών η οποία φορολογείται βάσει του κανονικού συντελεστή ΦΠΑ ως παροχή υπηρεσιών απαλλασσόμενη του ΦΠΑ, με αποτέλεσμα ο έμπορος να μην είναι σε θέση να προσκομίσει στη φορολογική αρχή, για τις υπηρεσίες που του παρασχέθηκαν, τιμολόγιο ΦΠΑ το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 226, παράγραφοι 9 και 10 της οδηγίας, δικαιούται ο έμπορος να αξιώσει έκπτωση του ΦΠΑ επί των εισροών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 168, στοιχείο α', της οδηγίας;
- (4) Για να δοθεί απάντηση στα ερωτήματα (1) έως (3):
- (α) έχει σημασία να εξακριβωθεί αν ο παρέχων τις υπηρεσίες θα μπορούσε να επικαλεστεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ή οποιοδήποτε άλλο μέσο άμυνας που του παρέχει το εθνικό δίκαιο ή το δίκαιο της Ένωσης έναντι οποιασδήποτε απόπειρας της φορολογικής αρχής να εκδώσει πράξη προσδιορισμού του οφειλόμενου ΦΠΑ, η οποία του επιβάλλει να της δηλώσει το ποσό του ΦΠΑ που αντιστοιχεί στην εν λόγω παροχή υπηρεσιών;
- (β) έχει σημασία το γεγονός ότι ο έμπορος γνώριζε, κατά το χρονικό σημείο που έλαβαν επίσης γνώση η φορολογική αρχή και ο παρέχων τις υπηρεσίες, ή είχε τις ίδιες δυνατότητες με τους ανωτέρω να λάβει γνώση ότι η παροχή δεν απαλλασσόταν στην πραγματικότητα από τον ΦΠΑ, και θα μπορούσε να προτείνει να καταβάλει τον οφειλόμενο ΦΠΑ για τη συγκεκριμένη παροχή (βάσει της εμπορικής αξίας της), ώστε να είναι εν συνεχεία δυνατή η απόδοση του φόρου αυτού στη φορολογική αρχή, αλλά παρέλειψε να το πράξει;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).